

## Neděle 1. adventní

Ž24

3.12.2023

### Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který je, který přijíti má.

### Introit:

Dobrořeč, má duše, Hospodinu!  
Hospodine, Bože můj,  
jsi neskonale velký, oděl ses velebnou důstojností.  
Zemi jsi založil na pilířích, aby se nehnula navěky a navždy.

Píseň: 451

Čtení: 2S6,11-23

Píseň: 447, 452

### Kázání: Ž24

Tento žalm je vlastně liturgií. Zástupy, které možná několik dnů jdou do Jeruzaléma, se těší na setkání. Cestou zpívají poutní písně. Procesí se vydává na cestu. Možná se navzájem podpírají a povzbuzují. Jdou celé rodiny se svými blízkými. Proudové rodin se v Jeruzalémě slijí v zástupy. Zástupy vystupují na chrámovou horu, tam, kde je umístěna schrána úmluvy. Schrána, která symbolizuje přítomnost Hospodina uprostřed svého lidu.

Zástup dochází až na místo, kde stojí kněz a začíná dialog. Znovu kněží, ale i celé procesí zpřítomňují událost, kterou jsme četli v prvním čtení. Král David vynáší truhlu do stanu na horu Sión. Toto liturgické dění má zpřítomňovat Hospodina, který je přítomen mezi lidem Božím.

Bude naplněno očekávání lidu? Je naplněno naše očekávání, naše čekání na Hospodina, který se zjevil ve svém synu, Ježíši Kristu? Chceme se vůbec s Kristem setkat? Náš stojící zástup před branami chrámu touží po setkání s Bohem. A tak začíná slavnostní liturgie.

Po prvotním ujištění o stvořitelské moci Hospodina, po prvotním vyznání, že vše, co se kolem lidí děje, je Hospodinovo dílo, nastává otázka: *Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho?* Jako by procesí najednou ztratilo odvahu.

Jako by ti, kteří již mají zhlédnout něco z Boží slávy a tváře, pozbyli kuráž. Můžu, můžu vejít až tam, kde je Hospodin přítomen?

Odpověď možná zní jako studená sprcha: *Ten kdož jest rukou nevinných, a srdce čistého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nepřisáhá lstivě.* To se tedy obrátím a půjdu domů. To přeci nemůžu nikdy splnit. Zástupy však stojí a nehýbou se. Stojí a očekávají. Kde bere tento zástup odvahu? Věřím, že zástup již ví. Ví o Božím milosrdenství. Shromáždění Izraelci, ty zástupy, to procesí totiž dobře ví, že nemá ruce ani srdce čisté, dobře ví, jak si na tom stojí, a právě proto touží spatřit Boží tvář.

Možná si někdo řekne, nešlo by to někdy bez toho neustálého poukazování na zašpiněné ruce a umolousané srdce? Nešlo by to někdy bez vyznávání své nedokonalosti? Nešlo by to bez toho neustálého hledání a nalézání, bez toho vyprahlého bloudění pouští? Nevím, ale myslím, že nikoli. Ono by totiž potom nemohlo dojít k druhému zvolání: *Pozdvihnětež, ó brány svrchků svých, pozdvihnětež se vrata věčná, aby vjíti mohl král slávy.*

Jako by ti, kteří přišli, nedbali na napomenutí kněžích, ale s nedočkavostí malého dítěte volali: Tak už ať se naplno otevrou dveře, ať se veřeje rozlínou do všech stran! Bůh chce dnes být s námi. Chce na nás vylít své požehnání a milosrdenství. Chce, abychom jej poznali.

Ještě zbývá jedna otázka, která zazní dvakrát. Dvakrát se ptají kněží zástupů. Víte vůbec, o co tady jde: *Kdož jest to ten král slávy?* Tak se ptá Mojžíš, když vidí hořící keř. Tak se ptá Jákob, když s ním kdosi zápasí a poraní jej na celý život. Tak se ptáme v bezesných nocích. Odpověď je opět vyznání: *Hospodin silný a mocný, Hospodin udatný válečník.* Stačí nám tato odpověď? Lid toto vyznává, protože ví, kolikrát Hospodin mocně zasáhl. Možná si řeknete – a kdy to bylo? Bylo to vždy v dějinách, kdy lid Boží, církev, sbory se dostaly do zajetí malosti, sebestřednosti. V dějinách se selhání církve opakovalo několikrát. Moc Hospodina zvrátila naše selhání, naši lenost, náš nezájem o Pána Boha.

A co ten udatný válečník? Nevím, ale věřím, že Hospodin ani tak nebojuje s lidmi jako sám se sebou. Bojuje pro člověka a za člověka. Bojuje na kříži se smrtí a hříchem, se vším, co nás někdy tolik tíží, aby jako ostřílený válečník nás vysvobodil. Vysvobodil nás ze zajetí smrti, hříchu, malosti a všech vášní, které na nás útočí.

Nevidím jiné cesty než zvolat: Otevřete dokořán všechna vrata svých srdcí, aby mohl vstoupit ten, který se přiblížil v Ježíši Kristu!

Amen.

Píseň: 453

Večeře Páně